

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

SCHIPPERKE (SCHIPPERKE) Alkuperämaa: Belgia

KÄYTTÖTARKOITUS: Pieni vahti- ja seurakoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 1 lammaskoirat ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat), alaryhmä 1 lammaskoirat; käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Flaamin kielessä sana schipperke tarkoittaa pientä paimenta. Belgianpaimenkoirien ja schipperken yhteinen esi-isä on luultavasti ”leuvenaariksi” kutsuttu varhainen, tavallisimmin musta ja melko pienikokoinen paimenkoirarotu. Schipperken alkuperä voidaan jäljittää 1600-luvulle asti. 1690-luvulla se oli Brysselin Saint-Géry'n kortteleiden rahvaan ja suutareiden suosikkikoira. Näillä oli tapana järjestää kilpailuja, joissa esiteltiin koirien koristeellisia taottuja kupari-kaulapantoja. Jo 1400-luvulta lähtien schipperken häntä oli tapana tyypistää kokonaan. Rodun yksilöt tunnettiin hiirien, rottien, myyrien ja muiden jyrksijöiden pyydystäjinä. Rotu esitettiin näyttelyssä ensimmäisen kerran vuonna 1882 Span kauptungissa. Belgian kuningatar Marie-Henrietten ansiosta siitä tuli muotirotu.

Rotu tuotiin Isoon-Britanniaan ja USA:han vuonna 1887. Ensimmäisen rotumäärittelmän laati vuonna 1888 samana vuonna perustettu rotuyhdistys, joka on Belgian vanhin. Vuosien varrella yhtenäisen rotutyypin saavuttamiseksi jouduttiin ponnistelemaan kovasti, koska aikoinaan puhuttiin jopa Anversin, Louvainin ja Brysselin muunnoksista.

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 83
Hyväksytty FCI 5.5.2003
SKL-FKK 25.4.2006

1/5

SCHIPPERKE

2/5

YLEISVAIKUTELMA: Lupoidi-tyyppinen schipperke on pienikokoinen, hyvin tiivisrakenteinen paimenkoira. Pää on kiilanmuotoinen, kallo on melko voimakas ja kuono kohtalaisen lyhyt. Runko on tasapainoinen, lyhyt, melko leveä ja vankka, mutta raajat ovat kevytluustoiset. Karvapeite on rodulle hyvin ominainen, tiheä ja suora, muodostaen kaulurin, harjan, röyhelön ja housut, jotka antavat koiralle sen ainutlaatuiset ääriiviivat. Sukupuolten väliset erot ovat selvät. Normaali rakenne, rodunomaiset erityispiirteet ja paimenkoiran luonne yhdistettynä pieneen kokoon selittävät rodun suuren suosion, joka ulottuu myös Belgian ulkopuolelle.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Säkäkorkeus on sama kuin rungon pituus, sillä kyseessä on neliömäinen rotu. Rintakehä ulottuu kyynärpäiden tasolle. Kuono on selvästi vähemmän kuin puolet koko pään pituudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Erinomainen pieni vahtikoira, etevä varoittaja, elinvoimaa pursuava, pidättyväinen vieraita kohtaan. Toimelias, ketterä, väsymätön, jatkuvasti kiinnostunut ympäristöstään. Vahtiessaan hyvin herkästi näykyvä, erittäin lempeä lapsia kohtaan; aina utelias tietämään, mitä on suljetun oven tai paikaltaan siirretyn esineen takana. Reagoi kimeällä äänellä ja pörhistämällä harjansa ja selkääkarvansa. Schipperke on utelias koira, joka metsästää rottia, myyriä ja muita jyrksijöitä.

PÄÄ: Lupoidi-tyyppinen, kiilanmuotoinen, mutta ei liian pitkä, leveys on sopivassa suhteessa runkoon. Kulma- ja poskikaaret ovat kohtalaisen kaarevat. Otsapenger on selvä, mutta ei liian jyrkkä.

KALLO-OSA: Otsa on melko leveä ja kapenee silmiä kohti, sivusta katsottuna hieman kaareva. Kallon ja kuonon ylälinjat ovat yhdensuuntaiset.

OTSAPENGER: Selvä, mutta ei liioiteltu.

KIRSU: Pieni ja aina musta.

KUONO-OSA: Kirsua kohti kapeneva, selväpiirteinen, ei liian pitkä, kuonon kärki ei ole tylppä. Kuonon pituus on noin 40 % pään koko pituudesta. Kuono on suoralinjainen.

HUULET: Mustat ja tiiviit.

HAMPAAT / PUREMENTA: Hampaat ovat terveet ja hyvin sijoittuneet. Leikkaava purenta, tasapurenta sallitaan. Täysi hampaisto hammaskaavion mukaisesti. Yhden tai kahden P1-hampaan tai yhden P2-hampaan puuttuminen sallitaan, M3-hampaita ei oteta huomioon.

POSKET: Kuivat, sulavasti kuonon sivuihin liittyvät.

SILMÄT: Tummanruskeat, pienet, mantelin muotoiset, eivät syvällä sijaitsevat eivätkä ulkonevat. Ilme on ilkikurinen, eloisa ja terävä. Silmäluomien reunat ovat mustat.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KORVAT: Täysin pystyt, hyvin pienet, teräväkärkiset, kolmion muotoiset (mahdollisimman tasakylkiset), ylös kiinnittyneet, mutta eivät liian lähellä toisiaan, tanakat ja äärimmäisen liikkuvaiset.

KAULA: Vahva, voimakaslihaksinen, tuuhean kauluksen ansiosta hyvin paksulta vaikuttava, keskipitkä, kauniisti kiinnittynyt ja ryhdikäs, korkea-asentoisempi koiran ollessa tarkkaavainen; kaulan ylälinja on hieman kaareutunut.

RUNKO: Lyhyt ja leveä, siksi vankka, ei kuitenkaan liioitellun tilava tai raskas. Ihanteellinen runko on neliömäinen eli etäisyys olkanivelestä istuinluun kärkeen on suunnilleen sama kuin säkäkorkeus.

YLÄLINJA: Selän ja lanteen ylälinja on suora ja kiinteä, usein hieman lantiosta säkää kohti kohoava.

SÄKÄ: Selvästi erottuva, mitä harja vielä korostaa.

SELKÄ: Lyhyt, suora ja vahva.

LANNE: Lyhyt, leveä ja voimakas.

LANTIO: Lyhyt, leveä ja vaakasuora; lantion takaosa, eli lantion ja reisien liittymäkohta on tasapainoisesti pyörästynyt kuten marsulla.

RINTAKEHÄ: Syvä, kyynärpäiden tasolle ulottuva; leveä lapojen edestä ja takaa, joten kyljet ovat selvästi kaarevat; sivulta katsottuna eturinta on ulkoneva.

ALALINJA JA VATSA: Rintakehän alalinja on kyynärpäiden tasolla ja kohoaa tasaisesti ja loivasti kohti vatsaa, joka on kohtalaisen vetäytynyt, ei roikkuva eikä vinttikoiramainen.

HÄNTÄ: Hännätön, töpö tai tyvistetty; mikäli tyvistystä ei tehdä, häntä on pitkä, tyvestään vahva, kärkeä kohti kapeneva ja vähintään kintereisiin ulottuva. (Huom. Suomessa tyvistyskielto.) Levossa häntä on mieluiten riippuva ja kärjestään hieman kaartunut ulottuen kintereiden tasolle. Koiran liikkuessa häntä voi nousta selkälinjan jatkeeksi, mutta ei mielellään ylemmäksi. Hännän kiinnityskohdan ei tule koskaan rikkaa lantion linjaa, jonka tulee sulavasti pyörästynyt liittyä reisiin antaen vaikutelman marsun takaosasta. Kiertynyt häntä on sallittu, mutta ei toivottu.

RAAJAT: Kevytluustoiset ja selvästi rungon alla.

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat joka suunnasta katsottuna pystyt ja edestä katsottuna yhdensuuntaiset. Raajan pituus maasta kyynärpäähän on suunnilleen puolet säkäkorkeudesta.

LAVAT: Pitkät ja selvästi viistot, kulmaus on normaali.

OLKAVARRET: Pitkät ja riittävän viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviit, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

KYYNÄRVARRET: Suorat, edestä katsottuna melko etäällä toisistaan.

RANTEET: Vahvat, eivät erottuvat.

VÄLIKÄMMENET: Melko lyhyet, edestä katsottuna kyynärvarren jatkeena, sivulta katsottuna korkeintaan hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Pienet, pyöreät ja tiiviit ns. kissankäpälät. Varpaat ovat kaareutuneet, kynnet lyhyet, vahvat ja aina mustat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajojen tulee olla rungon alla ja takaa katsottuna täysin yhdensuuntaiset.

REIDET: Pitkät ja voimakaslihaksiset, tuuheat housut korostavat reisien leveyttä.

POLVET: Lonkkien kanssa suunnilleen samalla pystysuoralla linjalla, normaalisti kulmautuneet.

SÄÄRET: Suunnilleen reisien pituiset.

KINTEREET: Normaalisti kulmautuneet.

VÄLIJALAT: Melko lyhyet; kannukset eivät ole toivottavat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät tai vain hieman pitemmät.

LIIKKEET: Ravissa liikkeet ovat joustavat ja vakaat; askel on keskipitkä ja takaraajoissa hyvä työntö. Selkälinja pysyy vakaana ja raajat liikkuvat yhdensuuntaisesti. Etu- ja takaliikkeiden tulisi olla tasapainossa, kyynärpäät eivät kierry ulospäin. Nopeuden lisääntyessä raajat lähestyvät toisiaan.

NAHKA: Kauttaaltaan tiiviisti rungonmyötäinen.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva on tuuhea, tiheää, suoraa, riittävän karheaa ja laadultaan melko kovaa, kuivaa ja jäykkää muodostaen pehmeän ja tiiviin aluskarvan kanssa erinomaisen suojan. Karva on hyvin lyhyttä korvissa ja lyhyttä päässä, eturaajojen etupuolella, kintereissä ja välialoissa. Rungossa karva on keskipitkää ja pinnanmyötäistä. Kaulan ympärillä karva on selvästi pitempää ja pystympää korvien ulkoreunoista lähtien muodostaen erityisesti uroksilla, mutta myös nartuilla leveän ja hyvin tyypillisen kaulurin (kaulan ympärillä pitkäkökö, sojottavaa karvaa), harjan (pitkäkökö karvaa kaulan yläpuolella jatkuen säkään ja jopa lapoihin) ja röyhelön (pitkäkökö karvaa kaulan alapuolella ja eturinnassa ulottuen eturaajojen väliin lyhentyen vähitellen rintakehää kohti).

Reisien takaosassa karva on pitkäkökö ja tuuhea peittäen peräaukon, karvan kärjet kääntyvät sisäänpäin muodostaen rodulle tyypilliset housut. Hännässä karva on yhtä pitkä kuin rungossa.

VÄRI: Yksivärinen musta. Aluskarvan ei tarvitse olla ehdottoman mustaa, vaan se voi olla myös tummanharmaata, kunhan se on täysin peitinkarvan peitossa.

KOKO JA PAINO

PAINO: 3 - 9 kg. Tavoiteltu keskipaino on 4 – 7 kg.

Alle 3 kg:n ja yli 9 kg:n painoisia koiria ei voida pitää erinomaisina.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Yleisvaikutelma: raskasrakenteisuus, puutteellinen rungon vahvuus; matala- tai korkearaajaisuus; pitkärunkoisuus, suorakaiteen muoto.

Pää: liian pitkä tai liian lyhyt; keskenään erisuuntaiset kallon ja kuonon ylälinjat; kettumaisuus; liian korostuneet kulma- tai poskikaaret.

Kallo-osa: liian kapea; liian pyöreä tai holvautunut otsa (omenapää).

Kuono: liian pitkä, suippo, paksu tai tylppä; kaareva kuononselkä.

Hampaisto: epätasaisesti tai huonosti asettuneet etuhampaat; yhden etuhampaan, kolmen P1-hampaan tai kahden P2-hampaan puuttuminen on vakava virhe.

Silmät: suuret, pyöreät, ulkonevat tai vaaleat (pähkinänruskeat ovat vielä sallitut).

Rintakehä: kapea, litteä, tasapaksu tai ei riittävän syvä.

Lantio: pitkä, viisto, kohoava, muutoin kuin pyöristyneesti takaraajoihin liittyvä (lantion ja reisien takaosan liittymäkohta).

Raajat: liian niukasti tai liikaa kulmautuneet.

Liikkeet: ahtaat, liian lyhytaskeliset, liian voimaton työntö, huono voimansiirto selässä, korkeat etuliikkeet tai hypähtelevät takaliikkeet.

Karva: liian lyhyttä (sileää), liian pitkää, liian ohutta, pehmeää tai silkkistä, lainneikasta, liian pinnanmyötäistä tai laskeutuvaa rungossa; liian pieni tai puuttuva kauluri, harja, röyhelö tai housut (virhe on vakavampi uroksilla, etenkin jos kauluri puuttuu); riittämätön aluskarva.

Väri: harmaaseen vivahtava, ruskehtava tai punertava peitinkarva; yksittäiset valkoiset karvat esim. varpaissa. Iästä johtuva lievä harmaantuminen esim. kuonossa on sallittua.

Luonne: apaattisuus tai pelokkuus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

Luonne: erittäin hermostunut käytös, aggressiivisuus tai arkuus.

Yleisvaikutelma: rotutyypin puuttuminen.

Hampaisto: yläpurenta, alapurenta, vaikkakin kontakti säilyy (käännetty leikkaava purenta); vino purenta; yhden kulmahampaan, yhden raateluhampaan alaleuasta (P4) tai yhden yläleuasta (M1), yhden poskihampaan (1 M1 tai 1 M2, M3-hampaita ei oteta huomioon), yhden P4-hampaan, yhden P3 hampaan tai muun hampaan, tai yhteensä neljän tai useamman hampaan puuttuminen (paitsi neljän P1-hampaan).

Kirsu, huulet ja silmäluomet: pigmentin puuttuminen.

Korvat: riippuvat tai puolipystyt.

Karva: pitkää ja pehmeää tai silkkistä eli selvä pitkäkarvaisuus; pitkät hapsut korvissa, raajojen takaosassa jne.; aluskarvan täydellinen puuttuminen.

Väri: muu kuin musta (lukuunottamatta harmaaseen vivahtavia, rusehtavia tai punertavia sävyjä), valkoista väriä ei hyväksytä edes varpaissa.

Paino: selvästi annetuista rajoista poikkeava.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalista kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.